

բայ ուրախանայ, և անոնց ցաւոցը վրայ ցաւի :

Է. Ենանկ մարդիկ ժողվէ քովը, ո-
րոնց ձարտարութիւնն օգտակար ըլլայ
տէրութեան :

Ը. Վաղցրութեամբ ու բարեսիրու-
թեամբ ընդունի զօտարները :

Թ. Իր հարկատու իշխաններուն հետ
ակնածութեամբ, մեծարանօք և բա-
րեկամաբար վարուի, և անոնց սէրն ու
հաւատարմութիւնը ստանայ :

Ուկ որ իշխանը այս ինը կանոնները
պահէ, ինչ մեծ օգուտ կ'ընէ, բոլոր
պետութեան : Ուկ որ իր յատուկ բնա-
ւորութիւնն ընտանեցընէ առաքինու-
թեանց, կը տեսնէ որ այս կանոններն
ու օրէնքները իր օրինակովը հաստա-
տութիւն կ'առնուն :

Ուկ որ քովը ժողվէ իմաստունները,
թէ որ յաճախէ անոնց քովը, թէ որ
անոնց խորհուրդներուն մարիկ դնէ,
ձեռնարկութեանց ու գործոց վարչու-
թեամբ մէջ բնաւ չտարակուսիր :

Ուկ որ սիրէ ու պատուէ իր մերձա-
ւորները, ոչ երբեք կոխւ և ատելու-
թիւն կը տեսնէ իրեն հաւասար թա-
գաւորազուն իշխանաց մէջ. միաբանու-
թիւնն ու սէրը իր ընտանեացն եր-
ջանկութիւնը կը նիւթեն :

Ուկ որ իր գլխաւոր պաշտօնէից վրայ
համարմունք ցուցընէ, պետութեան
խնամակալութեանը մէջ ամեննեին ան-
ստոյդ, տարտամ ու վախկոտ ըլլար.
վան զի նոյն խսկ ամեննէն աւելի դժուա-
րին պարագայից մէջ ալ, առաքինու-
թեան մէջ ամենափորձ մարդիկը, ու
արիութեան մէջ անյաղթելի անձինքը՝
օգնութիւն կը մատուցանեն իրեն, միշտ
պատրաստ ըլլալով խորհրդով և ձեռն-
տուութեամբ ծառայելու :

Ուկ որ ատենակալաց հետ համա-
ձայն երթայ, թէ որ իրեւ իր ան-
դամները սեպէ զանոնք, այս բարձըն-
տիր անձինքը աւելի եռանդեամբ ու
բարի նախանձով կը ծառայեն իրեն, և
ըստ բարեսիրութեան իշխանին՝ իրենք
ալ իրենց հաւատարմութիւնը կը ցու-
ցընեն :

Ուկ որ զժողովուրդը իր տղոցը պէս
սիրէ, գրգիռ կ'ըլլայ անոնց որ այսպիսի
բարի հայր մը սիրեն :

Ուկ որ իշխանին վրայ եղած համա-
րումէն յորդորուելով՝ ամէն կողմանէ ա-
մէն տեսակ ձարտար մարդիկ քովը ժող-
վուին, առատ հարստութիւն կ'ունե-
նայ, և ամէն արուեստները մի քան
զմի աւելի յառաջանալու կը ջանան յօ-
գուտ իրեն հպատակացը :

Ուկ որ զօտարները բարեսիրութե-
ընդունի, գրացի տէրութեանց ժողո-
վուրդները սւրախութեամբ կը վազէն
մարդասէր ու բարերար արքայի մը քովը :

Ուկ որ ստորին իշխա-
նաց հետ ակնածութեամբ վարուի,
զանոնք իրեն կը շահի, սիրելի կ'ըլլայ
անոնց, իր զօրութիւնը անոնց հարը-
տութեամբն ու կարողութեամբը կ'ա-
ճի, և ահաւոր կ'ըլլայ բոլոր աշխարհի:

Ա.Ռ.Ա.Կ

Մահ ։ Զարուհի ։

Զարաբախտ մ' ամէն օր
Կը կանչէր մահն իրեն որ հասնի,

Ըսելով. Ի՞նչ աղուոր
Կ'երեւնաս աշքիս, մահ ցանկալի.

Ե'կ ինձի, եկ չուառով

Սա անգութ բախտէս զիս ազատէ :

Մահն իրաւ կարծելով
Որ իր երթն անոր մեծ շընորհէ է.

Կու գայ գուռն ափ կ'առնէ
Կը մշտնայ ներս աշքին կ'երեւնայ :

Նա վայ վայ կը կանչէ .

Աս ի՞նչ է, վարեցէք ողբիկայ

Իմ աշքիս առջեւէն .

Ի՞նչ աղգեղ ահուելի տեսք ունի,

Ուկորներս գող կ'ելլին :

Հեռու, մահ, գու իզմէ

Ով մահ, գնա կորսըւէ :

Խօսքը գիացող մարդ Մեկենաս

Զայս հեղ մ' ըսաւ .

Թող հաշմանդամ, ձեռքս պակաս,

Ու ոսնացու

Ըլլամ իեղ, կազ, բայց վերջապէս

Թող չիմեռնիմ, Այս ինձ հերիք է, գոհ եմ ես :

Հեռու քովիս

Կորիք գընա, մահ, ամէնքնին

Կ'ըսեն նոյնպէս :

Ա.Ջ.Ռ.Ն.Դ.Ե.Ն